

14. november 2008

Opsamling: WorkingLab om interventionskunst

Hvad skal der til for at en veluddannet kvinde i en større forsamling bliver rørstrømsk ved at tale om offentlig udvikling? Kunst...ja, er det ikke netop en af de vigtigste ting kunsten kan tilføre offentlig udvikling – det menneskelige & det sanselige?

1. Hvad karakteriserer interventionskunst?

- Aktiv deltagelse og undersøgelse af ofte sociale fænomener.
- Den kunstneriske proces er en slags forskningsproces, en undersøgelse af verden – og som i forskningens verden kan resultater være kontroversielle og undersøgelser gå tabt.
- Kunsten udvikles i forhold til den kontekst den indgår i.
- Selve den kunstneriske proces kan forstås som et værk i sig selv.
- Kenneth Balfelt, som repræsentant for interventionskunst, markerer at han ikke er optaget af "det nye", men af "det værdifulde" -- hvor værdien kan være kærlighed, respekt, etik, anerkendelse, inklusion, etc.
- Kunsten balancerer mellem det etiske (og dermed måske det politiske) og det æstetiske.
- Æstetik er ikke nødvendigvis målet eller pointen.
- Kunsten er en visuel kommentar til sin samtid. Billedet/det visuelle kan sætte diskussioner i gang (og er en diskussion i sig selv).
- Kunsten som empowerment, en platform, et udviklingsarbejde, socialt arbejde og en aktion.

Eksempler på interventionskunstnere: FOS, Jeppe Hein, SuperFlex, Olafur Eliasson, Christine Hill og Parfyme. Der blev desuden vist en vist trailer fra Complaint Choir.

2. Hvilken værdi kan kunsten tilføre offentlige udviklingsprocesser?

- Kunsten kan sætte fokus på oversete steder og have et alternativt blik.
- Kunsten repræsenterer en sanselighed og et visuelt udtryk, som kan være et godt modspil til mere logisk-rationelle måder at anskue verden på.
- Interventionskunst udfoldes ofte i samspil med lokalsamfundet og borgerne -- og kan dermed sætte gang i et nyt engagement og i konkrete forandringer.
- Kunsten foregriber ikke at kende løsningerne på forhånd og derfor udløser den en åbenhed og mulighed for nytænkning.
- Kunsten tør mere fordi kunstneren er en "fri agent" som kun står til regnskab for sig selv og sin egen personlige integritet og dermed ikke snøret ind i institutionelle interesser.
- Kunsten kan gøre en forskel med små midler.
- Kunsten kan sætte billeder på noget så det kan diskuteres.

3. Udfordringer for aktiv anvendelse af kunst som en del af et offentligt udviklingsprojekt

- Politikere og embedsmænd skal have bedre blik for kunstens potentiale. Kulturel set har Danmark ikke en stræk tradition for at involvere kunsten. Kunne man lære af Tyskland og i så fald hvordan?
- Der skal gives rum til kunsten, ved at acceptere at der kan opstå 'fejl'.
- Ledere i det offentlige skal opleve og erfare kunsten, hvilket forudsætter at de er med i processen.
- Vigtigt at understrege at kunsten ikke er "flødeskum", men en faglighed og en flerårig uddannelse.
- Inddragelsen af kunst kræver såvel politisk mod, som evnen til at stille det gode spørgsmål.
- Det kan være en udfordring at styre den debat, kunsten sætter i gang, ikke mindst i pressen. Men det er muligt som historien om fixerummet på Vesterbro illustrerer.
- Kan kunsten måles og vejes ja/nej?

